

Naročnina listu: =
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2:50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: =
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 ::: popust. :::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. = Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popold.

Svetovna vojska.

Mi izpraznili Černovice. — Boji v Karpatih. — Dva ruska bataljona se udala. — Japonski topovi pred Przemyslom. — V Srbiji se boji nadaljujejo na vseh črtah. — Črnogoreci si želijo mir. — Nemški podmorski čoln potopil angleško ladjo. — Na francoskem bojišču nič bistvenega.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Černovice Avstrijci zopet zapustili.

Dunaj, dne 27. novembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa: Na bojišču na Rusko-Poljskem je bilo včerajšnji dan razmeroma mirno.

V zahodni Galiciji in Karpatih se boji nadaljujejo.

Odločitev še nikjer ni padla.

Naše čete so mesto Černovice zopet izpraznile.

Nove avstrijske čete zoper Ruse.

Dunaj, 27. novembra.

Vojni poročevalci lista „Neues Wiener Journal“ poročajo z bojišča proti Rusom: Naša glavna armada dobiva neprestano nove čete, ki se pošiljajo od vseh strani na naše glavno bojišče. Iz tega je razvidno, da še razpolaga naša država z neizčrpnimi rezervami. Vojaštvo je z ozirom na mraz, ki vlada na Rusko-Poljskem, z zimsko obleko dobro preskrbljeno. Ugodna poročila, ki prihajajo o potežu velike bitke na Rusko-Poljskem, zelo dobro uplivajo na razpoloženje čet, ki se kot rezerve pošiljajo na severno bojišče.

Ruski porazi na Ogrskem.

Budimpešta, 27. novembra.

O porazu Rusov v komitatih Zemplén in Ung se poroča listu „Magyar Ország“:

Rusom, ki so upadli čez Karpate v komitatu Zemplén in Ung, je zapovedoval general Szokolizsek. Naše čete so se umikale radi tega, da so mogle dobiti Ruse v zagato in jih pošteno udariti. Pretečeno noč so Avstrijci prijeli Ruse tako silno, da so se te ruske čete umikale v divjem begu pred našimi. Naši so ujeli veliko število Rusov. V ruskih vrstah je nastal veliki nered in sovražnik je bežal kakor brez glave proti meji. Še le čez dalje časa so se ruske čete začele zopet v redu zbirati. Naši pa so Ruse neprestano zasledovali ter so jih prisilili k novi bitki, v kateri so jim prizadjali zopet velike izgube. Čez nekaj ur je bil ruski odpor tako zlomljen, da so se Rusi morali zopet umakniti pred Avstrijci. Posamezni pobiti deli ruskih čet so zbežali v gorovje, da bi od tam došli čez Karpate nazaj v Galicijo. Večinoma pa naše patrulje te čete trdno zasledujejo in jih ujamejo.

Boji za Karpate.

Budimpešta, 27. novembra.

Naše čete potiskajo Ruse, ki so upadli čez Karpate na Ogrsko, vedno bolj nazaj čez mejo. V komitatu Ung naši orožniki in patrulje pobirajo Ruse, ki so se na begu pred avstrijskimi četami zatekli v karpatske gozdove. Civilne oblasti delujejo v polnem redu kakor prej. Upadi Rusov se skoro nič ne poznajo več. — Kdaj bodo Rusi pregnani iz komitata Zemplén, je le še vprašanje časa, ker Rusi nimajo več nikake zveze z glavno rusko armado v Galiciji. Radi tega je izključeno, da bi ruske čete, ki se še nahajajo na Ogrskem, dobile kako pomoč od glavne armade. V komitatu Saros so naši pričakovali Ruse v dobro pripravljenih postojankah in so jih vrgli z velikimi izgubami nazaj.

Dva ruska bataljona se udala.

Budimpešta, dne 27. novembra.

V mesto Nyinegyhaza so pripeljali 1000 Rusov, katere so ujeli Avstrijci na Karpatih. List „Az Est“ poroča zanimiv dogodek o dveh ruskih bataljoni. Rusi so poskušali, da bi obkolili dve naši stotniji, a ko je prišel celi ogrski domobranski polk, sta bila oba ruska bataljona obkoljena. Naši so naskočili Ruse, ki pa so pometali orožje proč in naznanjali s povzdignjenimi rokami, da se udajo.

Japonski topovi pred Przemyslom.

Iz Milana javljajo: Tukajšnji „Corriere della Sera“ poroča, da bombardirajo (obstreljujejo) Rusi Przemysl z japonskimi težkimi topovi.

Japonska armada proti Nemcem in Avstrijcem.

Berolin, dne 27. novembra.

„Berliner Tagblatt“ prinaša sledečo vest lista „Ruskoje Slovo“: Ker se bika na nemško-francoskem bojišču še vedno ni odločila in ker je tudi Turčija posegla v sedanjo vojsko, ki tem spletkam pa so se še pridružili nemiri v Perziji, se je ruska vlada odločila, da pokliče na pomoč na evropsko bojišče japonsko armado. Med rusko in japonsko vlado se vrše pogajanja, od katerih je odvisno če in kako močno armado bodo dali Japonci Rusom na pomoč.

Bitka pri Lodzu velike važnosti.

Geneva, dne 27. novembra.

Ruska poročila pravijo, da skušajo Nemci v bojih severno od mesta Lodz zlomiti rusko napadalno prodiranje. Avstrijci in Nemci so vso svojo moč vrgli v ta prostor, ker je od bitke, ki se bje v prostoru pri Lodzu, odvisna zmaga ali neuspeh pri nadaljni borbi. (Mesto Lodz leži jugozahodno od Varšave.)

Kako sodijo v Petrogradu o bitki na Rusko-Poljskem.

London, dne 27. novembra.

List „Daily Telegraph“ je dobil iz Petrograda naslednje poročilo: V Petrogradu je nastalo zadnje dni radi položaja v Izhodni Prusiji in Poljskem precejšnje razburjenje, ki pa se je po novejših poročilih z bojišča popolnoma razblinilo. Dejstvo, da ruski vrhovni poveljnik priznava umikanje svoje armade, upliva zelo pomirljivo. Domneva se namreč, da se je umikanje uprizorilo le iz strateških vzrokov. Razumljivo je, da Rusi čakajo na nemški protinapad v lastni deželi. Čim dalje so Rusi oddaljeni od nemško-ruske meje, tem večje uspehe imajo pričakovati od bitke, ker na ruskem ozemlju Nemci nimajo na razpolago nobenih železnic za dovoz vojaštva in vojnih potrebščin.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Uradno poročilo s srbskega bojišča.

Dunaj, 27. novembra.

Z južnega bojišča (proti Srbom) se uradno poroča:

Boji ob reki Kolubari se ugodno razvijajo. Tudi včeraj smo kljub krepkemu sovražnemu odporu zasedli več ozemlja, ujeli 900 Srbov in uplenili en sovražni top.

Splošno zelo slabo vreme, v nižavah globoko blato, na višinah snežni zameti, ki zabranjujejo tudi razgled, sicer ovirajo bojevanje, vendar je razpoloženje čet, kakor se poroča iz bojne črte, prav izborna.

Obleganje Belgrada.

Berolin, 27. novembra.

„Berliner Tageblatt“ poroča iz Zemuna: Uspeh obstreljevanja Belgrada je popolnoma tak, kakor se je pričakovalo. Domneva se, da se bivša srbska prestolnica ne bo mogla dalje držati kot do nedelje, dne 29. novembra. Na vsak način se mora računati še na močno utrjeno trdnjavo črto Balvec — Avala pred Belgradom (na južno-izhodni strani), katera še bo padec Belgrada za nekaj malo časa zavlekla.

Srbi zapuščajo Kragujevac.

Sofija, 27. novembra.

Srbsko civilno prebivalstvo je že zapustilo mesto Kragujevac. V mestu so ostali samo uradniki in srbski glavni stan. Neprestano prihajajo na bolgarska tla srbski vojaški begunci, ki se nahajajo navadno v zelo slabem položaju.

Kuga v srbski armadi?

Iz Soluna poročajo, da se je pojavila med srbskim vojaštvom kuga. Grška vlada je zato zabranila nadaljne pošiljanje srbskih ranjencev preko Soluna v Bitolj ter je tudi zaprla grško-srbsko mejo za 30 dni.

Črnogoreci so siti vojske.

Iz Mostarja se z dne 24. novembra poroča berlinskemu listu „Germania“:

Včeraj (dne 23. novembra) so prignali v Mostar 1300 srbskih in črnogorskih vojnih ujetnikov. Med njimi se nahaja tudi črnogorski polkovnik, kateri pripoveduje, da so Črnogoreci dne 8. novembra brzojavili srbskemu armadnemu vodstvu, da se Črnogoreci ne morejo več boriti z Avstrijci, ako kmalu ne pride ruska pomoč. V Cetinju so se vršili zadnje dni večji nastopi na ulici, v katerih je ljudstvo zahtevalo, naj se takoj sklene mir. Nikita bo takoj za mir, kakor hitro bo sprevidel, da mu njegovi ruski, francoski in angleški strici ne bodo dali več nobene denarne podpore, katera je za nadaljno bojevanje Črnogorcem krvavo potrebna.

Nemško-francosko bojišče.

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, dne 27. novembra.

Iz velikega vojnega stana z dne 27. novembra predpoldne se poroča:

Angleške vojne ladje niso obstreljevale flandrijskega obrežja.

Na zahodnem bojišču ni bilo nobene bistvene spremembe.

Severno-zahodno od Langemarka so zasedle nemške čete skupino hiš ter ujele veliko Francozov.

V gorovju Argonnen je napredovalo prodiranje nemških čet. Napadi Francozov v okolišu Apremon-ta, izhodno od Saint Mihiela so bili odbiti.

Na izhodu ni bilo včeraj nobenih odločilnih bojev.

Položaj v zahodni Flandriji.

Amsterdam, dne 25. novembra.

Amsterdamskem listu „Telegraf“ se javlja iz Sluisa: Viharji in snežni zameti so včeraj, dne 24. novembra, onemogočili vsako bojevanje ob morski o-

bali. Zvečer ni bilo slišati gromenja topov. Meja med Belgijo in med obrežno Flandrijo je še tudi sedaj popolnoma zaprta in jo stražijo nemški črnovojniki. V boju za Ypern ni bilo nobene spremembe. Mraz je ponehal in tla so zopet spremenjena v močvirje, osobito, ker je v zadnjem času padlo obilo snega. V Rousselaeru vlada mir. Pošiljanje čet na bojno črto in prihod ranjencev traja dalje. Strelski jarki obeh armad so po nekod komaj 50 metrov oddaljeni drug od drugega. Razločno se sliši, kako se vojaki pogovarjajo med seboj. Vojaki hudo trpijo v jarkih vsled mokrote in ledu.

Angleške in francoske dežele v Afriki v nevarnosti.

Carigrad, 26. novembra.

Carigrajski listi poročajo, da se je raznesla po vsej severni Afriki vest, da je napovedana „sveta vojska“, čeprav so storili Angleži in Francozi vse, da se ta vest ne razširi po severni Afriki. Vsled napovedi „svete vojske“ je velika nevarnost, da utegnejo izgubiti Angleži in Francozi vse severno-afriške pokrajine, ki se nahajajo sedaj še pod njihovo oblastjo.

Angleži iznašili nove velikanske topove.

Berolin, dne 25. novembra.

Berolinskemu listu „Lokalanzeiger“ se poroča iz Pariza: Vsi pariški listi prinašajo dolga, tajno-udežna se glaseča poročila o novih velikanskih angleških topovih, katere so baje že spravili na zahodno bojišče. Učinek strele iz takega topa je baje naravnost neverjet o strahovit.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Spor med Turčijo in Rumunijo.

Rumunija pridržala 150 vagonov turške municije.

Budimpešta, dne 26. novembra.

„Az Est“ poroča iz Sofije: Rumunija je na meji pridržala 150 vagonov streliva, ki je bilo namenjeno za Turčijo. Rumunija je ta korak utemeljila s tem, da kot nepristranska država ne sme dopustiti pošiljanja municije po svojem ozemlju. Turška vlada je v tej zadevi poslala Rumuniji noto, v kateri ugovarja rumunskemu postopanju, češ, da je pridržana municija dospela v Rumunijo še pred izbruhom vojne.

Sueški prekop ostane odprt.

Carigrad, 26. novembra.

Carigrajski list „Ikdan“ odobrava zagotovilo, katero je dala Turčija Italiji, da se Sueški prekop ne sme zapreti. Italija naj tozadevno ne goji nobenega dvoma, kajti če bi bila ovirana prosta plovba po Sueškem prekopu, bi to tudi Turčiji ne bilo v prid. Morsko obrežje Turčije je ustvarjeno tako, da je v korist Turčije, če ostane Sueški prekop odprt. „Ikdan“ sklepno zatrjuje, da se Italiji ni treba nič bati „svete vojske“, kar je tudi razvidno iz besedila „svete vojske.“

Vojska med Perzijo in Rusijo.

Carigrad, dne 26. novembra.

Turški list „Tasvir-i-Efkar“ poroča, da se bo Perzija udeležila vojske zoper Rusijo. Perzija le še čaka trenutka, ko bo turška armada na Kavkazu dosegla večje uspehe. Rusija bo potem morala poslati zopet nove čete zoper Turke in ne bo mogla pomnožiti svoje armade, ki stoji ob perzijski meji. Krvoprelitje v Tabrisu bo spor med Rusi in Perzijci le še poostriilo.

Nekaj o kalifatu.

Turški sultan ni samo vladar svojih podanikov, ampak je ob enem kot kalif tudi zastopnik in naslednik božjega odposlanca v posvetnih vprašanjih njegove verske občine, ki obstoji iz vseh muslimanov, kjerkoli se nahajajo.

Odkar so pričeli Turki od XV. stoletja vedno bolj razširjati svoje gospodstvo, so težili turški vladarji za kalifatom, da dajo z njegovo pomočjo svojemu političnemu stališču tudi verski značaj, ki ga je imelo to ime vedno v islamski preteklosti. Turškim vladarjem so navadno dajali naslov kalifi, ki so bili popolnoma odvisni od teh vladarjev. Tudi Saladin se je na višku svoje slave podvrgel temu obredu.

Ko so Osman leta 1517 osvojili Egipt, so prisilili zadnjega kalifa iz rodbine Abasidov, da je prepustil kalifatsko čast Osmanom. Od one dobe do danes je vsak sultan ob enem tudi kalif in kot taki so pričeli sultani v imenu Mohameda neštene vojne. Njih najvažnejša kalifska dolžnost je, da branijo — sveti mesti Mekko in Medino. Ko je bil pozneje del muslimanov zaslužjen in ko so pričeli evropski narodi vedno pogostejše napadati turško ozemlje, je postalo vedno bolj nemogoče, da bi ostal sultan v resnici vodja muslimanskega sveta. Zato je stopila na mesto strogo posvetnega značaja kalifata moralna vrednost tega dostojanstva. Muslimani vseh jezicov gledajo dandanes na sultana-kalifa kot na svojega voditelja in rešitelja v slabih časih. Oboževanje kalifa kot edinega islamskega poglavarja se izpričuje v molitvah, ki se molijo vsak petek v vseh muslimanskih mošejah. To uradno priznanje vrhovne oblasti kalifata je bilo zajamčeno muslimanom ne le v vseh zemljah, ki so bile nekdanj turške, ampak tudi v onih krajih, ki niso nikdar pripadali Turčiji, kakor n. pr. v angleški Indiji, kjer so Angleži dovolili, da se moli dotična molitev. Celo drugi sultani, kakor je n. pr. sansibarski, dopuščajo, da se ime carigrajskega sultana (ki je v njegovih očeh odpadnik) spominja v molitvah in to še pred njihovi lastnim imenom.

Stambulski sultan, ki je poznan pod tem imenom do najbolj oddaljenih krajev nizozemske Indije, je za vsakega muslimana kalif, od katerega pričakujejo vsi rešitev in osvoboditev iz evropskega jarma. Na tak način je torej Turčija zadnja nada cellega orientala. Pojem „muslimanski narod“, kar je logično prava nesmiselnost, živi prav živo v srcu vsakega orientala.

Stambulski sultan, ki je poznan pod tem imenom do najbolj oddaljenih krajev nizozemske Indije, je za vsakega muslimana kalif, od katerega pričakujejo vsi rešitev in osvoboditev iz evropskega jarma. Na tak način je torej Turčija zadnja nada cellega orientala. Pojem „muslimanski narod“, kar je logično prava nesmiselnost, živi prav živo v srcu vsakega orientala.

Na morju.

Italija ojačuje svojo vojno mornarico.

Rim, dne 27. novembra.

Laški kralj je podpisal dekret, v katerem se zahteva od italijanske zbornice znesek 200 milijonov lir kot izvanredni izdatek za vojno mornarico za leto 1914-15. Italijansko mornariško ministrstvo javlja, da se bo uporabil ta znesek za nabavo novih težkih ladijskih topov in za nove podmorske čolne.

Potop velike angleške ladje.

London, 26. novembra.

V večerajšnji seji angleške zbornice je naznanil Churchill, prvi lord angleške vojne mornarice, da se je dne 25. novembra zjutraj pri Sheernessu potopila velika angleška bojna (linijska) ladja „Buwak“ 700 do 750 mož posadke se je potopilo in le 12 mož pomorščakov je bilo rešenih. Admirali, ki so bili priča grozne nesreče, so zatrjevali, da je bil vzrok potopa ladje eksplozija (razstrelba) v notranjih prostorih ladje. Ladja se je potopila v nekaterih minutah.

Velika angleška bojna (linijska) ladja „Buwak“ je bila starejšega izvora, kajti zgrajena je bila leta 1899, njena tonaža je znašala 15.200 ton in je vozila z brzino 19 milj v eni uri. Oborožena je bila s 4 velikanskimi topovi kalibra 30,5 cm in z 12 topovi kalibra 15 cm. Njena posadka je znašala 750 mož.

Nemški podmorski čoln potopil angleški parnik.

Pariz, dne 27. novembra.

Pariškemu listu „Echo de Paris“ se poroča iz Havra:

Nemški podmorski čoln je potopil severnozahodno od Havra angleški parnik „Malachita“, ki je plul iz Liverpoola v Havre. Kapitan podmorskega čolna je dal posadki „Malachita“ 10 minut časa, da zapusti parnik. Po preteku tega časa je izbruhnil požar na parniku. Podmorski čoln je nato izginil. Posadka „Malachita“ se je rešila v Havre.

Kaznoterosti.

Krščanski nauk v maternem jeziku. Ogrski minister za pouk in bogočastje, baron Jankovič, je izdal naredbo, da se mora verstveni pouk vršiti v narodnem (maternem) jeziku. S tem se je odpravila velika krivica na ogrskih solah. Na tisoče otrok je bilo zaostalo v verskem in нравstvenem oziru, ker niso umevali madžarskega jezika.

Iz učiteljske službe. Stalna učiteljica pri Sv. Jerneju pri Ločah, Leopoldina Novak, je imenovana za stalno učiteljico na dekliški šoli v Slov. Bistrici; začasni učitelj pri Sv. Vidu, Maks Križman, je imenovan za stalnega učitelja istotam; Ivan Ozmec, nadučitelj v Kostivnici, je premeščen na Ščavlico.

Profesor Alojzij Vavroh †. Dne 27. novembra je umrl v Gradcu bivši profesor na mariborskem učiteljskem Alojzij Vavroh v 64. letu svoje starosti. N. v m. p.!

Vlak, ki je vozil iz Maribora popoldne ob 4. uri 14 minut v smeri proti Gradcu, s 1. decembrom ne bo več vozil.

Značaj. Hrvatski list „Krščanska škola“ je v svoji 8. številki omenil smrt hrvatskega profesorja Ivo Kovačevića, ki je padel na severnem bojišču v Galiciji. V kratkih besedah se spominja tudi vrlin pokojnega profesorja Kovačevića, ki naj bi dičile tudi vsakega slovenskega profesorja in učitelja. „Pokojni je bil profesor kr. trgovske akademije v Zagrebu in eden izmed onih redkih značajev naše dobe, ki se je na vsakem mestu svojega delokroga izkazal kot popoln človek. Izvrševal je svoje dolžnosti v polnem obsegu bodisi kot učitelj, bodisi — kar je in ostane glavna stvar, če tudi se danes zanemarlja — kot odgovoritelj svojih dijakov. V vsakem oziru je bil prof. Kovačević vzor svojim učencem. V srcu prepričan katoličan je vestno izpolnjeval svoje verske dolžnosti. Ni se sramoval — kar se žalibog danes rado dogaja — v pričo mladino očitno kazati svojo iskreno pobožnost. Zato se dijaki ob njegovi inspekciji pri službi božji niso upali nikdar početi kaj takega, kar se ne sklada s svetim mestom, to pa ne iz strahu, ampak iz spoštovanja do njega. Enako so ga ljubili in čislali tudi profesorski tovariši in drugi prijatel-

ji. V šoli je bil pokojni vesten učitelj, v družini pa skrben oče in ljubezniv soprog, v vojski hraber junak. Gospod vojnih trum, kateremu je grede na boj izročil svojo dečo, naj podeli pokojnemu venec slave v nebesih...“

V Dalmaciji bodo dijaki srednjih šol nosili enotne čepice; pozneje dobe tudi še uniforme, da se bode vsakega dalmatinskega srednješolca takoj poznalo.

Kaj vse prav pride. Vojaška godba je spremljala vojake do bojne črte, nato se pa vrnila, da pomaga saniteti pobirati ranjence. V tem pa se je zgubila ena krogla do obvezovališča in zadela frajtarja od godbe v prsa. Ali ta ni padel, kakor so pričakovali tovariši, ker krogla je obtičala v debeli knjižnici, v kateri so bile napisane vse koračnice. „Poglejte vendar, gospod regimentstambor“, zakliče veselo zadet, „kako je včasih dobro, če ne zna človek vseh koračnic na pamet, temveč jih trobi po notah!“

Uradni nastop proti anonimnim denunciantom. Nedeljsko praško „Pravo Lidu“ piše: Stevilo anonimnih denuncijantov (nepodpisanih tožiteljev) je doseglo tako višino, da se je čutilo c. kr. okrajno glavarstvo v Kraljevem Gradcu prisiljeno, nastopiti sedaj proti njim v „Uradnem Listu“, kjer pravi: „Dasiravno se je prav tako v uradnem listu, kakor tudi v drugem časopisu že večkrat popozarjalo na neprimernost in nesmotrenost anonimnih dopisov, prihajajo taki dopisi zopet pogostoma ne samo na c. kr. okrajno glavarstvo, temveč tudi na osebni naslov posameznih uradnikov in končno tudi predstojniku urada. Ker okrajno glavarstvo enostavno ne more ugajati poželjenju posameznikov, ki skrivoma ovajajo druge osebe ali opozarjajo na druge nepravilnosti in ker se je skoraj v vseh slučajih po preiskavi dognala neutemeljenost ovadeb vsaj v toliko, da se ni moglo postopanje nadaljevati, se izjavlja, da se okrajno glavarstvo v bodoče sploh ne bo oziralo na podobne dopise in jih bo odlagalo tjakaj, — kamor spadajo!“

Na bojišču postal lastnik hiše. Iz pisma nekega vojaka, ki je utaborjen na Karpatih, svojemu prijatelju: Po dolgem času sem se (tudi na tebe zmislil in upam, da ti gre bolje, gotovo pa bolje, kot meni. Sedaj sem postal hišni posestnik. Sezidal sem si že namreč krasno vilo, ki ima pa to napako, da je pod zemljo. V vili ni ravno preprijetno, zato pa ima vilo to prednost, da ne plačujem nobenih pristojbin in pa prav nobenega davka.

Več je hotel. Pred sodiščem v Plzni na Češkem je bil obsojen neki Franc Nemec na 48 ur zapora. Ko je bila razglašena sodba, pa je prosil obsojenec, da bi mu zvišali saj čez zimo kazen za najmanj en mesec. Ali te brezplačne oskrbe za čez zimo ni dobil.

Nova vrsta cigaret za dobo vojne. Dokler lo trajala sedanja vojna, se bo prodajala v vseh trafikah in specialnih prodajalnah tobaka nova vrsta cigaret pod imenom „Austria“, od katerih 25% dohodek bo pripadal uradu za vojno oskrbovanje. 1 komad te nove vrste cigaret stane 4 vin., oziroma 100 komadov 4 krone.

S sanmi po sladkorju. Tak izlet slika Old Nick v listu „Petersburger Herold.“ Cesarica Aleksandra Feodorovna, soproga carja Nikolaja I., se je zelo rada vozila s sanmi. Nekdanje pravila v navzočnosti barona Stiglitz, tedanjega upravitelja ruske državne banke: „Škoda, da so izleti na saneh poleti nemogoči!“ — „Veličanstvo naj samo veli“, je odgovoril baron Stiglitz kot kavalir. — „Kako? Izlet na saneh poleti v tej vročini?“ je začudeno vprašala cesarica. — „Če me veličanstvo v nedeljo blagovoli počastiti s svojim obiskom, tedaj bode prav gotovo prirejen izlet na saneh.“ — „Nato sem pa v resnici radovedna“, je odgovorila cesarica. — In izlet na saneh se je faktično vršil: a seveda ne po — snegu, marveč po — — — sladkorju. Baron je imel namreč največjo tovarno za sladkor na Ruskem in je dal nasipati drevored svojega velikega parka z zdrobljenim sladkorjem. Sladkor je potem daroval svojim sosedom, ki so ga kaj kmalu pobrali.

Oporoka v šolske namene. V Olomucu na Moravskem je upokojeni sodni svetnik Franc Brdek zapustil češki šolski Matici 100.000 K.

Dražba užitninskega zakupa. Javna dražba užitninskega zakupa na vino, mošt, sadjevec in meso za leta 1915, 1916 in 1917 se vrši dne 7. decembra t. l. ob 10. uri predpoldne na finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru za sledeče kraje: Celje, Dobova, Velika Pirešica, Sv. Jurij ob juž. žel., Vojniki, Sv. Pavel pri Preboldu, Zalec, Ljubno, Mozirje, Vransko, Braslovče, Brežice, Laško, Sv. Lovrence pri Mariboru, Ruše, Slivnica, Poličane, Polskava, Slov. Bistrica, Marenberg, Vuzenica, Slovenji Gradec, Misljane, Konjice, Oplotnica, Vitanje, Slatina, Ptuj, Ptuj, Ptuj. Natančnejši pogoji se izvejo na finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, pri okrajnih finančnih vodstvih in pri finančnih oddelkih.

Hudo pomanjkanje konj. Ruski in francoski listi poročajo, da se je začelo zelo občutno opazovati pomanjkanje konj. Na Francoskem je padlo že 60% konj, ki so bili postavljeni v vojno, na Ruskem pa 50%. Konj je najbolj izpostavljen sovražni krogli. Ob enem pa je konj najbolj občutljiv glede raznih boleznih in prehlajenja. Vse države, ki se ne udeležujejo vojske, so že izdale prepoved za izvažanje konj. Konjereja se bo v bodočih letih izborna izplačala, ker bodo cene za konje izredno visoke.